

РОМАНСЬКІ, ГЕРМАНСЬКІ ТА ІНШІ МОВИ

Величко І.Г.

старший викладач,

*Київський національний університет культури і мистецтв,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України*

ТЕОРЕТИЧНА БАЗА ДОСЛІДЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ФАКУЛЬТЕТІВ «СЦЕНІЧНЕ МИСТЕЦТВО» ТА «КІНО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ»

Оскільки Україна вибрала курс входження в Європейський освітній простір, інтеграція з Європейськими країнами підвищує попит на випускників факультетів немовних спеціальностей, які б вільно володіли іноземною мовою і культурою іншомовного спілкування.

Згідно з Загальноєвропейськими Рекомендаціями щодо володіння іноземною мовою студенти ВНЗ повинні володіти вміннями вільно висловлюватися без суттєвої витрати часу на пошук адекватних мовних засобів у процесі досягнення ними соціальних, академічних і професійних цілей. Мовні навички – не тільки база для досягнення позитивного результату на рівні комунікативних дій, наприклад, граматики чи лексики не повинні бути ізольованими від комунікативних цілей об'єктом викладання. У процесі формування соціокультурної складової іншомовної компетенції у студентів немовних спеціальностей впродовж всього курсу вивчення як загальної так і професійно спрямованої іноземної мови можуть бути розвинені та сформовані такі якості як вміння самостійно вчитися, соціокультурна компетентність, функціональна грамотність та професійна універсальність, здатність застосування знання у конкретних ситуаціях; самостійність та критичність мислення, відповідальність, дисциплінованість.

Навчання іншомовної комунікативної лексики студентів немовних спеціальностей є необхідним для досягнення головної мети, вивчення іноземної мови, оволодіння іноземною мовою засобом фахового спілкування, що є одним із напрямів розвитку сучасної методичної науки. Фахові тексти з іноземної мови мають бути професійно-спрямовані і повинні мати інформативно-пізнавальну та тренувально-комунікативну направленість, що дасть і викладачеві можливість здійснювати комунікативно-орієнтований підхід у навчанні.

Професійно орієнтоване навчання іноземної мови є одним з пріоритетних напрямків в сучасних немовних ВНЗ, у тому числі ВНЗ культури. «Під професійно орієнтованим розуміють навчання, засноване на врахуванні потреб студентів у вивченні іноземної мови, що диктуються особливостями майбутньої професії чи спеціальності, які, в свою чергу, вимагають її вивчення» [2, с. 6]. Внаслідок цього одним з навчально-методичних завдань викладання англійської мови для студентів ВНЗ факультетів «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення» є складання навчально-методичних програм і комплексів, що враховують професійні вимоги та особливості різних творчих спеціальностей, навчання яким здійснюється у ВНЗ. Програми та комплекси містять професійно значущу комунікативну лексику для проведення занять з англійської мови для студентів ВНЗ факультетів «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення».

Комунікативна компетенція сьогодні розглядається як одна з найважливіших складових готовності і здатності фахівців будь-якого профілю до успішної професійної діяльності [1, с. 43]. Ефективність навчання багато в чому визначається рівнем комунікативних умінь. Очевидно, що засвоєння творчої навчальної дисципліни буде більш успішним, якщо людина вміє працювати з текстом і створювати власні тексти різних стилів і жанрів, включаючи і науково-дослідні проекти як рідною, так і іноземною мовою. При цьому комунікативні та інформаційні, соціальні та навчальні вміння виявляються взаємозалежними, практично нероздільними в навчальній і реальній діяльності. Однак ці вміння необхідно цілеспрямовано формувати і розвивати.

Комунікативна методика передбачає максимальне занурення студента в мовний процес, основна мета цієї методики – навчити студента спочатку вільно говорити англійською мовою, а потім думати нею [1, с. 46].

Можливості реалізації комунікативного підходу на заняттях з англійської мови для студентів ВНЗ факультетів «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення» в значній мірі вище, ніж в інших немовних навчальних закладах.

Комунікативна лексика для викладання англійської мови студентів ВНЗ факультетів «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення» повинна враховувати теми та ситуації, автентичні матеріали та завдання до них, підібрані відповідно до профілю навчання. Процес навчання здійснюється з опорою на навчальні посібники, розроблені викладачами ВНЗ для роботи зі студентами творчих спеціальностей. Навчальний процес будується з урахуванням сучасних методів викладання, у тому числі відеометоду і методу мультимедіа презентацій.

При роботі зі студентами напрямів підготовки «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення» активно використовувався метод театралізації (драматизації) і пов'язана з ним комунікативна лексика.

«Драматизація в навчанні – інсценування, розігрування за ролями навчального матеріалу на уроках. Сценарій, як правило, існує, але... є лише канвою, в межах якої розвивається імпровізація» [3, с. 444]. «Театралізація – 1. Синонім драматизації. 2. Родове поняття по відношенню до драматизації,

коли розігруються не окремі епізоди, а різножанрові театральні вистави за навчальним матеріалом у позанавчальний час з великою кількістю учасників, тривалі за часом, з декораціями і тому подібними атрибутами; комплексна система використання всіх виразних засобів театального мистецтва» [3, с. 445].

Ігрові та театральні методи навчання іноземної мови дозволяють викладачу не тільки використати необхідну комунікативну лексику, а й уникнути стресу студентам, знайти кращий психологічний контакт з однокурсниками і викладачем. Застосування даного методу дозволяє створити умовно «природне» середовище для використання іншомовної комунікативної лексики

студентів, зайнятих у рольовій грі або виставі (природне середовище для зображуваних персонажів).

Використання даного методу при роботі з майбутніми акторами, сценаристами, режисерами та ін. дозволяє повною мірою вирішити завдання курсу, який був орієнтований на навчання англійської мови для роботи на сцені або телебаченні. Таким чином, у студентів формується і розвивається завдяки використанню комунікативної лексики не тільки іншомовна, але й загальнопрофесійна компетентність. Отримані на заняттях з іноземної мови країнознавчі знання можуть застосовуватися і при вивченні інших загальноосвітніх курсів (історія мистецтв, історія театру і кіно тощо).

Підводячи підсумок всьому вищесказаному, слід підкреслити наступне: – робота з опорою на відео, презентації в програмі Power Point і навчальні посібники за спеціальністю дозволяє викладачам і студентам максимально задіяти в навчальному процесі комунікативну лексику; – наочність відеоматеріалів і матеріалів презентацій, наближеність їх змісту до реальних ситуацій дозволяє студентам оцінити практичну доцільність застосування англомовної комунікативної лексики; – автентичні тексти викликають велику мотивацію і інтерес у учнів, є одним із засобів навчання культурі мови, що вивчається, і ілюструють функціонування професійно орієнтованої іноземної мови у формі, прийнятій носіями мови в природному соціальному контексті; – драматизація та театралізація у викладанні є одними з основних методів, де найбільш ефективно використовується комунікативна лексика. Саме тому комунікативна лексика для проведення занять з англійської мови повинна бути основою для створення навчальних матеріалів для студентів ВНЗ факультетів «Сценічне мистецтво» та «Кіно і телебачення».

Список використаних джерел:

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / [науковий редактор українського видання д-р пед. наук, проф. С.Ю. Ніколаєва]. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.

2. Особливості викладання іноземних мов для студентів немовних спеціальностей: збірник матеріалів I Всеукраїнського науково-практичного вебінару (26 листопада 2014 р.). – Житомир: Житомирський державний університет імені Івана Франка, 2014.

3. Коджаспирова Г.М., Коджаспиров А.Ю. Словарь по педагогике. – М.: Ростов н/Д, 2005. – 448 с.

Журило І.О.

студентка,

*Київський університет імені Бориса Грінченка,
Інститут філології*

СТРУКТУРА ТЕКСТУ АНГЛОМОВНОГО КУХАРСЬКОГО РЕЦЕПТА

Основний текст кухарського рецепта включає список продуктів, що наводиться перед або в процесі алгоритму приготування кулінарної страви здебільшого в письмовій формі. Це пов'язано з необхідністю дотримання певної послідовності дій та точних пропорцій продуктів. Навіть усні кухарські рецепти, котрі зустрічаються у формі відео в Інтернет джерелах чи на телебаченні, супроводжуються письмовими записами на екрані для надання глядачам можливості занотувати їх [3, с. 173].

Текст кухарського рецепта традиційно є досить коротким – в межах однієї сторінки друкованого тексту. Як і будь-який типовий письмовий текст, кухарський рецепт складається з трьох частин: 1) зачину (Introduction); 2) основної частини (Main Body); та 3) кінцівки (Conclusion). Традиційно кухарський рецепт має заголовок, що збігається з назвою страви, інструкція приготування якої пропонується в тексті. Зачином може виступати передмова, у якій містяться мотивація та заклик до приготування страви. Також вважаємо доцільним віднести до зачину список інгредієнтів та їх рекомендовану кількість. До основної частини відноситься детальна чи лаконічна інструкція щодо послідовності та нюансів приготування страви. Кінцівкою може слугувати останній абзац з порадою щодо способу оздоблення страви та подачі її до столу, та/або побажання «Смачного!» («Enjoy your meal!» або «Bon appetite!»). Наприклад:

Instant Frozen Berry Yogurt